Τα γαλάζια μου γράμματα

Δεν παριστάνει τον Κάλχα

Φίλες και φίλοι του Λόη χαίρετε-αντιχαίρετε και τα τοιαύτα. Μπορεί ο φίλος σας ο Λόης να έχει πολλά κουσούρια, αλλά συνωμοσιολόγο και κινδυνολόγο δε μπορείς να τον πεις με τίποτα. Αυτό το …σπορ, που έχει γίνει κουσούρι στη μεγαλύτερη μερίδα των ΜΜΕ και των απασχολούμενων σ' αυτά, μακριά από τον Λόη, που πιστεύει στον ρεαλισμό και στην ψύχραιμη αποτύπωση των γεγονότων, χωρίς να παριστάνει το μάντη, κάτι σαν τον Κάλχα που ήταν πιτσούλα στη μαντική, αφού γνώριζε *''τα τ' εόντα τα τ' εσσόμενα προ τ' εόντα'', δηλαδή γνώριζε αυτά που γίνονται, αυτά που θα γίνουν και αυτά που έχουν γίνει* καθώς μας λέει ο Όμηρος, που όλο και κάτι παραπάνω ήξερε από εμάς.

Γι’ αυτό σε σχέση με τα Ελληνοτουρκικά, ο Λόης δεν μπορεί να προδικάσει το μέλλον, αλλά απλώς με σχετική ασφάλεια να μιλήσει για την τακτική, τις επιδιώξεις και τους λόγους που εξωθούν τους Τούρκους να προκαλούν μια –για την ώρα- ελεγχόμενη κρίση, που όμως δεν θέλει πολύ να φθάσει στο μη παρέκει.

Πατάει σε δύο βάρκες

Δεν χρειάζεται σοφία για να καταλάβουμε ότι ο Ερντοάν ισορροπεί επί ξυρού ακμής. αφού έχει παγιδεύσει τη χώρα του στη ματαιοδοξία του αλλά και στην ψωνάρα του να βάλει τ’ όνομά του δίπλα σ’ αυτό του Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπή.

Ξεκινώντας από την οικονομία της Τουρκίας που βρίσκεται σε μόνιμη κατάρρευση, πηγαίνοντας στις ανοιχτές πληγές που έχει στο μέτωπο της Συρίας και στο προσφυγικό, συνεχίζοντας με τη μόνιμη αιμορραγία στις περιοχές που έχει στείλει στρατό, συν το μόνιμο φόβο των Κούρδων, ο Ερντοάν δεν έχει χορτάσει από τα

λάθη του, αφού εν σχέσει με την Ουκρανία και τη Ρωσία πατάει σε δύο βάρκες, πουλώντας drones στον Ζελένσκι, αλλά κτίζοντας

παράλληλα πυρηνικά εργοστάσια στην Τουρκία σε συνεργασία με τους Ρώσους. Και σα να μη φτάνει αυτό, δεν συντάσσεται με τις κυρώσεις που επέβαλε η Δύση στον Πούτιν, επιδιώκοντας προσβλέποντας σε ανταλλάγματα από το ‘’ξανθό γένος’’, όπως αποκαλούν τους Ρώσους οι δικοί μας ‘’ψεκασμένοι’’.

Ναι, ναι, πρόκειται για το ίδιο ‘’ξανθό γένος’’, που όπως συναξαρίζουν οι ‘’ψεκασμένοι’’ της ημεδαπής, θα πάρει την Πόλη και μετά θα μας τη χαρίσει, γιατί όλα κι όλα, μπορεί να έχουν χίλια κουσούρια οι Ρώσοι, αλλά σε κάτι τέτοια είναι ανοιχτοχέρηδες…

Και σα να μη φτάνουν όλα αυτά, ενώ πηγαίνει κόντρα στους Αμερικανούς, την ίδια

στιγμή τους εκβιάζει για να του αναβαθμίσουν τα F16, αλλά και για να του δώσουν μερικά ακόμη.

Κι επειδή ο ‘’νεοσουλτάνος’’ έχει πάρει τον κατήφορο με σπασμένα φρένα, τώρα πηγαίνει κόντρα και στο ΝΑΤΟ προβάλλοντας βέτο στην ένταξη της Σουηδίας και της Φινλανδίας στον Οργανισμό, γεγονός που εξυπηρετεί ΜΟΝΟ τους Ρώσους και κάνει τους Αμερικανούς να πετάνε φλύκταινες.

Σ’ αυτόν τον τραχανά της αλλοπρόσαλλης και βαζιβουζούκικης πολιτικής που ο ίδιος έχει απλώσει, η κορωνίδα είναι η ιστορία που πάει να ανοίξει με τα Ελληνικά νησιά στο Αιγαίο, τη στιγμή που γνωρίζει, ότι η θέση των ΗΠΑ και της Ε.Ε. είναι εκ διαμέτρου αντίθετη προς τις δικές του επιδιώξεις και πρακτικές.

Αρρωστημένη επιθετικότητα

Η αμφισβήτηση της Ελληνικής κυριαρχίας στα νησιά δεν είναι κάτι καινούργιο. Χρόνια τώρα την ‘’μαγειρεύουν’’ οι Τούρκοι και καθώς σήμερα είναι περικυκλωμένοι από μια σειρά ‘’αγκαθιών’’, ολοένα και εντείνουν την αμφισβήτηση με ‘’τροχιοδεικτικές βολές’’, που εξαπολύονται τόσο από τους Ερντοάν, Τσαβούσογλου και Ακάρ, όσο και από τους λοιπούς κυβερνητικούς …μυστακοφόρους. Το ότι στάθηκα στους μυστακοφόρους δεν είναι τυχαίο, καθότι για να καταλάβεις κυβερνητική θέση στην Τουρκία, ένα από τα τυπικά προσόντα που πρέπει να διαθέτεις, είναι να διατηρείς το σύμβολο του ανατολίτικου …ανδρισμού, τον μύστακα. Όμως, επειδή ‘’άσπρος σκύλος-μαύρος σκύλος, όλοι σκύλοι είναι’’ κατά πως λέει η παροιμία, από αυτή την αρρωστημένη επιθετικότητα δεν μπορούσε να λείψει και ο αντιπολιτευόμενος τον Ερντοάν σοσιαλιστής Κιλιντζάρογλου, που ό,τι και να πει, ό,τι και να κάνει, δεν θα γίνει ποτέ ο ηγέτης της Τουρκίας, καθότι σε μια χώρα με έντονα φονταμελιστικά χαρακτηριστικά, είναι φύσει αδύνατον ένας ‘’αιρετικός’’ –Αλεβίτης γαρ- να ψηφιστεί από τους πλειοψηφούντες Σουνίτες.

Αχ αυτά τα ‘’αγκάθια’’ (1)

Είπαμε πιο πάνω, πως οι Τούρκοι περικυκλώνονται από μια σειρά ‘’αγκαθιών’’, που δεν τους αφήνουν να κάνουν τα δικά τους, αφού η ανοχή προς τα τερτίπια τους δείχνει να έχει φθάσει στο τέρμα της.

-‘’Αγκάθι’’ Νο 1: Ενώ η Ελλάδα ολοένα δυναμώνει σε διπλωματικό και στρατιωτικό επίπεδο, την ίδια στιγμή η Τουρκία υποχωρεί ατάκτως, καθώς θεωρείται ένας αναξιόπιστος σύμμαχος, που με ανατολίτικα παζάρια προσπαθεί να αρπάξει ό,τι μπορεί από τη Δύση, αλληθωρίζοντας ταυτόχρονα προς τη Ρωσία.

-‘’Αγκάθι’’ Νο 2: Η άρνησή της να συνυπογράψει την είσοδο της Σουηδίας και της Φινλανδίας στο ΝΑΤΟ, μια άρνηση που τη συνοδεύει με εκβιασμούς προς τις ΗΠΑ και την Ευρώπη, μπορεί να γίνεται διπλωματικά ανεκτή λόγω της προνομιούχου γεωστρατηγικής της θέσης, όμως καταγράφεται και αποτελεί αρνητική παρακαταθήκη για το μέλλον της στην περιοχή.

-‘’Αγκάθι’’ Νο 3: Επειδή στις ΗΠΑ λειτουργεί η δημοκρατία και ο εκάστοτε Πρόεδρός δεν αποφασίζει με το ‘’έτσι μου γουστάρει’’, όπως ο Πούτιν και ο ομογάλακτός του Ερντοάν, ό,τι κάνει η Τουρκία περνάει από την ψιλή κρησάρα του Κογκρέσου, που δεν χαμπαριάζει από τους τσαμπουκάδες και τους εκβιασμούς των μεμέτηδων, γι’ αυτό τους έχει ρίξει πόρτα και δεν μπορούν να πάρουν τα μαχητικά αεροπλάνα που εναγωνίως ζητούν.

Αχ αυτά τα ‘’αγκάθια’’ (2)

-‘’Αγκάθι’’ Νο 4: Μια χώρα που χειμάζεται οικονομικά, δεν έχει την πολυτέλεια να εμπλακεί σε κάποια σύρραξη με σοβαρό αντίπαλο, που δεν είναι καμηλιέρης στη Λιβύη ούτε κατσαπλιάς στη Συρία, αφού η παραμικρή κρίση όχι μόνο θα της αποστερήσει κρίσιμα-απαραίτητα έσοδα, αλλά και οικονομική αιμορραγία,

γιατί πόλεμος χωρίς χρήματα δεν γίνεται.

-‘’Αγκάθι’’ Νο 5: Η περιρρέουσα ατμόσφαιρα μετά την άθλια εισβολή του Πούτιν στην Ουκρανία σήμανε συναγερμό στους Δυτικούς, που δεν θα ανεχθούν κι άλλον αναθεωρητισμό στην περιοχή και ειδικά στο κρίσιμο σταυροδρόμι του Αιγαίου και στην πλούσια σε κοιτάσματα αλλά και στρατηγική βαρύτητα Ανατολική Μεσόγειο.

-‘’Αγκάθι Νο 6: Και μέσα σ’ αυτό το δυσμενές κλίμα, ήρθε καπάκι και η φετινή Έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που με συντριπτική πλειοψηφία 448 ψήφων υπέρ, έναντι 67 κατά και 107 αποχών, κατάφερε ένα ηχηρό ράπισμα στην Τουρκία, που τη μέμφεται για τις αρνητικές επιδόσεις της στο πεδίο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου, με την επισήμανση, ότι η δημοκρατία, το κράτος δικαίου και τα θεμελιώδη δικαιώματα, όλα αυτά που αποτελούν βασικό παράγοντα για την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας στην Ε.Ε, οπισθοχωρούν. Και η Έκθεση δεν παραλείπει να καταδικάσει την προκλητικότητά που επιδεικνύει έναντι της Ελλάδας και της Κύπρου, αλλά και τη στάση της ως προς την ένταξη της Σουηδίας και της Φινλανδίας στο ΝΑΤΟ.

Τον περιμένουν στη γωνία

Στριμωγμένος από παντού με το χρόνο να δουλεύει αρνητικά για την Τουρκία καθώς όλοι γνωρίζουν ότι μετά από δύο χρόνια οι εξοπλιστικοί συσχετισμοί θα έχουν ανατραπεί δραματικά εις βάρος της γείτονος, ο Ερντοάν ό,τι έχει να κάνει εις βάρος της Ελλάδος θα το κάνει τους προσεχείς μήνες, που οι εξοπλισμοί των δυο χωρών θα είναι ακόμα σχετικά εξισορροπημένοι, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι αργότερα, αυτός ή κάποιος διάδοχός του θα αλλάξουν άρδην πορεία.

Κι επειδή ο Ερντοάν του χρόνου έχει Εκλογές, ουδείς γνωρίζει που μπορεί να τον παρασύρει η ματαιοδοξία του και το σύνδρομο του ισόβιου ηγέτη που έχει διαποτίσει κάθε του μόριο. Κι αν

αυτά τα στοιχεία είναι εμφανή, υπάρχει ένα ακόμα, το πιο κρίσιμο, γιατί έχει σχέση με το μέλλον του όχι μόνο στην πολιτική, αλλά και στο αν θα βλέπει τον κόσμο πίσω από τα κάγκελα, τόσον αυτός, όσο και μια σειρά μελών της οικογένειάς του. Ας μη λησμονούμε ότι δεν είναι λίγοι αυτοί που τον περιμένουν στη γωνία, αφού επί 20 χρόνια λειτούργησε σα Μεσανατολίτης κοινοβουλευτικός δικτάτορας και όχι σαν ηγέτης δυτικής κοπής, αλλά και σαν ‘’τροχονόμος’’ κάποιων δισ. δολαρίων προς τον οικογενειακό και φιλικό-επιχειρηματικό περίγυρό του.

Κοιμήσου και παρήγγειλα

Ας αφήσουμε στη άκρη τον …Ερντογάνη, όπως τον έλεγε μια υπέργηρη Μανιάτισσα και άντε να πούμε δυο λογάκια για έναν δικό μας …ηγέτη (μη γελάτε παρακαλώ που τον αποκαλώ ηγέτη, αλλά κάπως πρέπει να τον πω), που επειδή άλλοι τον αποκαλούν ‘’καταληψία’’, άλλοι ‘’Τσιπρόκιο’’, άλλοι ‘’μοναχογιό της αλήθειας’’, άλλοι ‘’άχαστο’’ και σας μπερδεύουν, εσείς πείτε τον απλά Τσίπρα, για να τελειώνουμε.

Πήρε –που λέτε- τις προάλλες εκείνο το κακομοιρίστικο ύφος, που όταν το βλέπεις ξέρεις από χέρι ότι σε δουλεύει και μας είπε το …συνταρακτικό, ότι: ***‘’Αυτό που με απασχολεί, αυτό που με κάνει τα βράδια να μην κοιμάμαι, είναι γι’ αυτό που θα παραλάβουμε την επόμενη μέρα’’.***

Ναι ρε παιδιά. Έτσι είπε και ο Λόης όταν τον άκουσε δε γινόταν να μη σκεφθεί, πως αυτόν δεν τον απασχολούσε η ‘’επόμενη μέρα’’ όταν ήταν πρωθυπουργός, θα τον απασχολήσει τώρα που βλέπει το Μαξίμου με το μακαρόνι;

Εξάλλου, γιατί να τον απασχολεί η ‘’επόμενη μέρα’’, αφού τίποτα δεν θα αλλάξει;

Όλοι μας ξέρουμε, πως ο Μητσοτάκης θα είναι πάλι πρωθυπουργός, αυτός θα ψάχνει για καμιά δικαιολογία για να μη τον πάρουν

φαλάγγι τα συντρόφια, θα συνεχίσει να βλέπει την πλάτη του ‘’Κανένα’’ στις δημοσκοπήσεις και θα γυρίζει ανά

τας ρύμας και τας αγυιάς τάζοντας αυτά που δεν θα δώσει ποτέ, αφού έτσι ή αλλιώς το Μαξίμου θα το ξαναδεί μόνο σε φωτογραφία ή περνώντας απ’ έξω.

Όσο για τις …αϋπνίες του, πάλι μας δουλεύει, καθώς δεν πέρασε και κάνας αιώνας από τότε, που όταν όριζαν συνεδρίαση στα Κομματικά τους όργανα για τις 9 το πρωΐ, αυτός εμφανιζόταν κατά το μεσημέρι πρησμένος και με τη τσίμπλα στο μάτι. Αν αυτή η εικόνα μαρτυρά άνθρωπο άϋπνο, τι να πω; Σηκώνω τα χέρια.

Αυτά για σήμερα,

θα τα ξαναπούμε την άλλη εβδομάδα.

Τα δέοντα στις/στους συζύγους σας
Πάντα δικός σας

Λόης
(κατά κόσμον Γιώργος Ρεκουνιώτης-Κυριακόπουλος)